

By komme denne Jernbanelinie nær paa omtrent 5 Hjerdingvei, uden at den anden Forbindelse vilde lide nogen egentlig Skade. Hvis man altsaa skulde hjælpe paa Ribe, kunde der føres en Stikbane der henad, som aldeles ikke behøver at være noget kostbart Anlæg; der er en særdeles gunstig Bund at bygge paa, derved kunde man faae Ribe trukket ind med. Jeg skal strax tilføie, at naar jeg gjør mig til Talsmand herfor, saa vil man naturligvis derved — og jeg venter den Indvending fra den ærede Ministers Side — ikke imødefomme Onskerne hos den Del af Befolkningen, som ligger paa den vestlige Side af den nu foreslaaede projekterede Linie Hobro—Løgstør. Men dels har den i Virkeligheden efter sit Hartkorn, sin Befolkning og sin Produktionsevne ikke større Krav end den modsatte Del paa den østlige Side af Jernbanen, dels er det kun smaa Gunde, der skulle denne Del fra Skive—Glyngøre Banen, fra Sallingland. Man kunde ogsaa tænke sig, at hele Forholdet herhjemme fik et saadant Opsving, at der fra Beboernes Side vilde blive Evne til at sætte i Forbindelse enten dem, der ville mod Øst, med den østlige Side eller dem, der ville hvdpaac, med de Baner, der nu gaa paa den vestlige Side af det Opland, som jeg erkjender ikke vil blive fyldestgjort ved den Linie, jeg har talt for, og som skulde være en Hjælp for Ribe. Jeg indrømmer selvfølgelig, at beredt paa at angive en saadan Linie er jeg ingenlunde, der har ikke været Forsøg i Gang i saa Henseende endnu, men jeg antager ogsaa, jeg kan gjerne sige desværre, at dette Lovforslag har en lang Fremtid for sig, inden det bliver til Lov, og det turde hælde, naar vi kom til nærmere at konferere om Sagen, at der fra de Interessers Side, som jeg tillader mig at tale for, fra Ribes Side, ikke vil fremkomme Noget, der kan virke til Skade for den Del, af min Valgkreds, paa hvis Vegne jeg før tillod mig at taffe den ærede Indenrigsminister.

Steel: Jeg kan fuldtud slutte mig til de Motiver, der ledsage Lovforslaget, forsaavidt de gaa ud paa at betragte den Egn, hvorigjennem denne Jernbane skulde føres, som en, der er stedmoderlig behandlet med Hensyn til Kommunikationsmidler. Jeg er derfor overmaade glad ved dette Lovforslags Fremkomst, saa meget mere som der derved aabnes en lys Udsigt for de mange Jernbanønsker, der vist eksistere omkring i Landet. Jeg har nærmest tilladt mig at bede om Ordet, fordi jeg vilde udtale mig om et Par af de Bemærkninger, der ledsage det foreliggende Lovforslag. Der staar i disse Be-

mærkninger, at den projekterede Bane vil trække en Del af det forholdsvis rige og frugtbare Hanherred ned til sig. Jeg tror ikke, det vil vise sig rigtigt, og jeg støtter min Tro derpaa, at Hanherreds Onster gaa i en helt anden Retning; det viser sig derved, at de lokale Komiteer, som nu i længere Tid have arbejdet paa en Jernbane fra Aggersund eller fra Fjerriksløv ostpaa dels til Aalborg og dels til et Punkt paa Bendskjælbanelen, have fundet fuld Tilslutning hos alle Kommuner. Ja, jeg kan med Bestemthed sige, at den lokale Komitee havde faaet alle Kommuner under een Hat, den havde Tiljagtt om det samme Tilstud, som her fordres for at Sagen kan gjenneføres fra Regeringens Side. At Sagen ikke blev ført videre, hidrører derfra, at der i Aalborg Amtsråd var nedsat et Jernbaneudvalg, som samtidig skulde tage under Overveielse, hvilke Veie, hvilke Chausseer der skulde anlægges, for at en mulig Fremkomst af en Bei ikke skulde være mishlykket, naar Banen naaede til at blive anlagt. Jeg tror, at hvad der yderligere vil bevoertiggjøre Hanherredernes Tilslutning til denne Bane, er de uheldige Overfartsforhold ved Aggersund. Færgforholdene der ere for Dieblirket meget primitive. Ganske vist kunne de forbedres, men jeg tror, at Forholdene ved Bandet der ere af en saadan Natur, at de ville vanskeliggjøre Overfarten, navnlig paa den Tid, hvor der maaste var mest Brug for den. Med Hensyn til Retningen af Banen kan jeg fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, som det ærede Medlem fra 9de Kredts (Suel) fremkom med, og jeg vil endogjaa gaa videre, jeg for min Part ønskede, at Banen kunde slutte sig til nordligere paa Hovedbanen f. Ex. ved Størping. Jeg tror ikke, at det for Egnens Vedkommende har Betydning, enten Banen gaar til Hobro, til Arden eller muligvis til Størping; men jeg er ikke enig med Lovforslagets Motiver, naar de gaa ud fra, at Aalborg By ikke ved Løgstør-Hobro-Banen bliver berøvet en Del af sit naturlige Opland. Jeg tror det Modsatte, jeg tror, at hvis Banen bliver ført fra Løgstør til Hobro, bliver Aalborg berøvet en Del af sit naturlige Opland, og jeg støtter min Formodning derpaa, at der er daglig Dampskibsart mellem Løgstør og Aalborg hele Aaret rundt, naar Forholdene ikke lægge Hindringer i Veien; thi naar det er en daglig Forbindelse, maa den jo dog have Noget at bestille. Det er ikke Meget, denne Egn kan byde, men den langt, langt overveieende Del af Trafiken gaar denne Bei, Soveien, og Transportforholdene lettes naturlig ved den egentlige Forbindelse, der er fra Aalborg til England, og ved For-